

[Holstein.]

blem, hvad enten denne Løsning kommer til at gaa i positiv eller i negativ Retning. Jeg havde ønsket, at Venstre i det mindste paa det Punkt havde været til at faa i Tale, at vi, naar vi staar ved en saadan Skillevej, en saadan Korsvej, som vi nu staar ved, med mørkt bag og mørkt for, havde kunnet faa Venstres Tilslutning til en objektiv saglig Undersøgelse af disse Problemer. Jeg konstaterer med Beklagelse, at end ikke dette finder Partiet Venstre Umagen værd. Man vil nøjes med at gaa i de gamle Skurer, at komme med de gamle fortærskede Ræsonnementer, og det til Trods for, at Venstre dog utvivlsomt staar og tæller paa Knapperne, om det skal gaa en Vej, som det danske Venstre hidtil ikke, end ikke det Hørupske Venstre i gamle Dage, har betraadt, eller om man skal blive paa det positive Forsvarsgrundlag, som altid har været Partiet Venstres. Det skulde synes rimeligt — ja, ikke alene rimeligt, men i Virkeligheden det eneste logiske og naturlige —, om just et Parti som Venstre, der mere end noget andet befinder sig i et Dilemma paa det Omraade, vi her behandler, var med til, inden det skrider til Handling paa det militærpolitiske Omraade, at rejse Kravet om en klar og lidenskabsløs Udredning af de for Danmarks fremtidige Militærberedskab afgørende storpolitiske og folkeretlige Problemer, som hidtil er blevet saa sørgeligt forvansket, forkludret og tendentiøst udlagt og mistydet fra forsvarsfjendtlig Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

I. A. Hansen: Det, der kaldte mig frem med en Indsigelse mod det ærede Medlem Hr. Holsteins Gengivelse af mine Ord i Roskilde, var, at han tillagde mig den Opfattelse, at jeg havde erkendt, at Venstre havde skiftet Opfattelse med Hensyn til det militære Spørgsmaal. Noget saadant har jeg ikke sagt, og det korte Citat, det ærede Medlem læste op af mine Udtalelser, viste intet i den Retning. Jeg trøster mig til fra denne Talerstol at kunne dokumentere, at det, jeg udtalte i Roskilde paa Mødet i forrige Maaned, nøje falder sammen med den Opfattelse, jeg har haft Lejlighed til som mit Partis Ordfører at gøre gældende i Aarene 1927, 1928 og 1929; men jeg tilføjer, at jeg gerne vil vente med at dokumentere dette til en Lejlighed, hvor Parlamentsleden gør sig mindre stærkt gældende i denne Sal end under denne Behandling.

Forslagsstilleren (Christmas Møller):

Naar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen saa om føje Tid skal prøve paa at dokumentere Overensstemmelse mellem Udtalelser fra 1927—1929 og Roskilde-Talen, saa beder jeg det ærede Medlem ikke glemme det Afsnit, som vedrører Spørgsmaalet om den almindelige Værnepligt, de Udtalelser, det ærede Medlem i Roskilde har fremsat om, at han kunde forlade den almindelige Værnepligt, og de Udtalelser, han tidligere har fremsat.

Jeg skal til de Bemærkninger, der er gjort fra Ordførernes Side, kun gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen skal jeg sige, at naar det ærede Medlem ikke er naaet til Klarhed over, hvad vi vilde med dette Forslag, er Forholdet dette, at naar en Tale holdes, og et æret Medlem hører den, og Klarhed ikke skabes, saa behøver det jo ikke at være Talens Skyld; det kan ogsaa være Tilhørersens. Og da der ikke kan være Tvivl om, at det, som staar i Forslaget, og det, som ganske tydeligt fremgaar af min Forelæggelsestale, er dette: Vi skal have en Redegørelse for Danmarks juridiske og moralske Forpligtelser som Medlem af Folkeforbundet og Underskriver af Kellogg-Pagten, synes jeg ikke, at det kan give Anledning for det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen til at være saa besværet med Hensyn til at faa Klarhed over, hvad vi vil.

Naar det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen videre sagde, at jeg havde indrømmet, at det var en taktisk Manøvre, der her var sat i Værk fra konservativ Side, skal jeg kun sige, at dette er fuldkommen urigtigt, noget saadant har jeg fornuftigvis ikke sagt. Hvis det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen og Formanden tillader, at vi ogsaa skal drøfte Begivenhederne paa Rigsdagen i Marts Maaned i Fjor, saa har jeg ikke det fjerneste derimod; men forinden det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen vover sig ud paa denne Bane, beder jeg ham tage en Drøftelse med den højtærede Justitsminister, hans nære Partifælle og Forgænger i Stillingen som Folketingsmand for Ringsted, om hans Syn paa hele dette Spørgsmaal. Det kunde da være, at det ærede Medlem ogsaa paa dette Omraade kunde blive en Smule klogere.

Til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem sagde, at vi fra vor Side ikke for et Aar siden havde krævet disse Undersøgelser, saa er dertil ganske ligetil kun at sige dette, at paa det paagældende Tidspunkt og i det Øjeblik, man vilde følge vor Opfattelse, var